

Čís. 13064.

Jen když se r o z s u d k u odporuje přípustným opravným prostředkem, lze rozsudek zrušiti pro zmatečnost, třebaže nebyla vytýkána. Rekursní soud, zamítнув rekurs proti usnesení prvního soudu, jímž byl zamítnut návrh na navrácení v předešlý stav pro zameškání roku, nebyl oprávněn zrušiti pro zmatečnost rozsudek pro zameškání.

(Rozh. ze dne 1. prosince 1933, R I 642/33.)

Usnesením o k r e s n í h o s o u d u ze dne 15. února 1933 byl zamítnut návrh žalované, by ji bylo povoleno navrácení ve stav předešlý pro zmeškání roku ze dne 10. srpna 1932 a by rozsudek pro zmeškání ze dne 10. srpna 1932 byl zrušen a nařízen nový rok. Do usnesení toho podala žalovaná rekurs, v němž navrhla změnu napadeného usnesení ve smyslu svého návrhu na navrácení ve stav předešlý. Rekursní s o u d nevyhověl rekursu co do navrácení v předešlý stav, a v příčině té nabylo usnesení rekursního soudu právní moci. Rekursní soud však z podnětu rekursu žalované zrušil z úřední moci pro zmatečnost rozsudek prvního soudu ze dne 10. srpna 1932 jakož i řízení jemu předcházející a uložil soudu první stolice, by žalobu znovu doručil, rok ustanovil a dále podle zákona jednal. V tomto směru uvedl v d ů v o d e c h: P o n ě v a d ů ž při rozhodování o stížnosti shledal odvolací soud, že nebyla ani žaloba správně doručena a že tedy trpí zmatečností již řízení rozsudku předcházející, nezbylo, než je z úřední moci zrušiti podle § 514 druhý odstavec, 477 čís. 4 (5) a 471 čís. 5 c. ř. s.

N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení rekursního soudu pokud bylo napadeno, totiž pokud jím byl rozsudek prvního soudu ze dne 10. srpna 1932 i s řízením mu předcházejícím počínajíc doručením žaloby z úřední moci zrušen a prvnímu soudu uloženo, by žalobu znovu doručil, rok ustanovil a dále jednal podle zákona.

D ů v o d y:

Rekurs je přípustný podle § 514 první odstavec c. ř. s.; ustanovení §§ 519 a 527 druhý odstavec c. ř. s. se sem nehodí, protože soud druhé stolice nerozhodl jako soud odvolací za odvolacího řízení a protože podle nařízení rekursního soudu by soud první stolice neměl vydati rozhodnutí nové v téže věci, totiž ve věci navrácení v předešlý stav. Rekursní soud neprávem zrušil rozsudek prvního soudu pro zameškání a řízení jemu předcházející a neprávem mu dal příkaz svrchu zmíněný. Jen kdyby byl rekursní soud rekursu vyhověl a povolil navrácení v předešlý stav, byl by ovšem musil podle § 150 c. ř. s. rozsudek vydaný následkem zmeškání roku zrušiti a naříditi prvnímu soudu, by nový rok ustanovil a o žalobě podle zákona jednal. Když však rekursu nevyhověl a tak usnesení prvního soudu zamítající návrh na povolení navrácení ve stav předešlý potvrdil, nemohl z úřední moci zrušiti rozsudek pro zmeškání a řízení jemu předcházející pro zmatečnost. Ustanovení § 514 druhý odstavec c. ř. s., k němuž rekursní soud poukazuje, se sem ne-

hodí, ježto zde nebylo usnesení prvního soudu v odpor vzaté zmatečným, nýbrž nejvýše zmatečným byl rozsudek a řízení jemu předcházející, takže vhodným právním prostředkem k nápravě byla by bývala žaloba pro zmatečnost podle § 529 č. 2 c. ř. s. Jen když rozsudku se odporuje přípustným opravným prostředkem, lze rozsudek zrušiti z důvodu zmatečnosti, byť i tato nebyla vytýkaná, tedy z úřední moci (§§ 471 č. 7, 474, 494 c. ř. s.). V tomto případě však neodporovala žalovaná strana opravným prostředkem rozsudku pro zmeškání, nýbrž usnesení návrh na povolení navrácení v předešlý stav zamítajícím, takže rekursní soud nebyl oprávněn zrušiti rozsudek pro zmatečnost.

Čís. 13065.

Je-li právoplatným prozatímním opatřením dlužníku uloženo, by něco opomenul nebo snášel, a jedná-li dlužník proti tomu, jest žádati o povolení exekuce, načež soud k tomu obecně příslušný povolí prostě exekuci, aniž pohrozí již v tomto usnesení donucovacím prostředkem. K dalším exekučním krokům dojde teprve k návrhu vymáhajícího věřitele soudem exekučním. Tento soud uloží pak za každý zapovězený čin pokutu nebo vazbu, a může býti dlužníku k návrhu vymáhajícího věřitele zase jen exekučním soudem přikázáno, by zřídil jistotu pro škodu, která vznikne dalšími zapovězenými činy.

(Rozh. ze dne 1. prosince 1933, R I 757/33.)

Firmě C. bylo proti firmě A. právoplatně povoleno prozatímní opatření zákazem rozšiřování ceníků určitého obsahu a příkazem složití veškeré výtisky toho druhu na soudě. K návrhu firmy C. přikázal soud prvního stupně (procesní soud) firmě A., by zřídila jistotu složením 150.000 Kč v hotovosti nebo v cenných papírech požívajících sírotčí jistoty na soudě pro škodu, která firmě C. vznikne dalším rozšiřováním ceníků toho obsahu, jak byl uveden v usnesení o povolení prozatímního opatření. Rekursní soud zamítl návrh firmy C. na složení jistoty 150.000 Kč. Důvody: Co se týče zákazu, nerozšiřovati závadný ceník, jde o opomenutí žalované strany, jež jest na ní vynutiti podle § 355 ex. ř. Podle druhého odstavce tohoto paragrafu může exekuční soud k návrhu vymáhajícího věřitele dlužníku přikázati, by zřídil jistotu pro škodu, která vznikne dalšími zapovězenými činy. Předpokladem jest, že soud již povolil exekuci ve smyslu prvního odstavce § 355 ex. ř. To se v souzeném případě nestalo. Usnesením prvního soudu ze dne 5. září 1932 byl povolen jen výkon k vynucení povinnosti žalované strany k uložení výtisků závadného ceníku, jež má u sebe, ale toto usnesení neobsahuje povolení exekuce podle § 355 ex. ř. k vynucení opomenutí uloženého žalované straně zatímním opatřením, nerozšiřovati závadné ceníky. Ježto tudíž dosud nebyla ještě povolena exekuce podle § 355 ex. ř., nesmělo se také žalované straně uložit složení jistoty podle druhého odstavce § 355 ex. ř.